

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

ליצנות מרשעת

השלחן ומצמידו עם רגלו לשלחן באפן שיראה שיושב רגיל, ולא יהיה נתן 'לתפס' היכן מתחבא המשניות...

דודי מתקרב עם כוס התה, ומיד שואלו שלומי: "מה קרה לך דודי שהכנת היום רק שני משניות?... הלא תמיד אתה אומר לנו שדבר ראשון זה להכין את הספרים..."

דודי מוציא אגחה מפיו אך לא מתמהמה. קם ואומר בחסר סבלנות: "אוי, מה, לא הכנתי היום את המשניות הגדול! למה זה קורה לי... הוא ממחר לארון. לבינתים שלומי צוחק לעברו של נתליה הם נהנים מהרצינות והעצבנות של דודי. לאחר דקה שב דודי ומיד אומר לו שלומי: "תקשיב אתה צריך לחפש טוב בכל השלחנות". רץ דודי ומחפש ומחפש ומחפש... הם עוקבים אחריו. פניו רציניות, בין ערמות ספרים מנסה למצא את המשניות האהוב. צחוקם עולה ורועש, לאחר מספר דקות חוזר דודי מאכזב. אך אז מוציא שלומי את הספר מתחת השלחן ואומר בליצנות: סתם... סתם צחקתי...

אך טרם החלו ללמד הבין שלומי כי התנהג שלא כראוי כלל, התחרט על מעשיו ובקש את סליחת דודי. בהוסיפו: "פעת מבין אני את רשעות השדים במעשה, פי ליצנות היא שרש כל הרע. ותחת כל דבור של ליצנות מנח רשעות אִימה. ומדה מגנה זו גורמת ומושכת אחריה מדות רעות נוספות וקשות".

השובע למדנו: הבן הלך את השני אלף הרים להסתכל מה נעשה שם. כשבא לשם עמד מרחוק מהשני אלף הרים, ולנגד עיניו יש אלף אלפים ורבי רבבות משפחות של שדים. והם פרים ורבים עוד ועוד. הוא רואה את המלכות שלהם יושב על כסא ששום אדם רגיל אינו יושב על כסא כזה.

ואז הוא משתומם לראות את הנהגתם השפלה והרעה. הוא ראה אותם שעושים ליצנות. זה מספר שהזיק לזה תינוק, וזה אומר שהזיק לזה יד, וזה מספר שהזיק לזה רגל.

הרבה מדות רעות יש באדם. אך מדת הליצנות רעה היא עד מאד וגדולה השפעתה מכל מדה אחרת. בלחה להרס ולהמית כל חלקה טובה וקדושה באדם. על האדם להזהר ולהשמר עד מאד מלומר או לשמע דברי ליצנות. כי מקום החיצונים שהם הקלפות רח"ל נקראו 'מושב ליצים' כי עושים ליצנות תמיד. (אוצר היראה ליצנות ב).

שלומי ילדים היו מזדרזים לאחר הלמוד בחיידר לבית המדרש השכונתי ללמד יחד משניות. דודי היה נכנס ראשון לבית המדרש, ממחר לארון הספרים מחפש שלומי משניות ומכין על השלחן. אחריו נכנסו שלומי ונתליה עם כוסות תה. התיישבו ואז יצא דודי לחדר הקפה להכין לעצמו גם כן כוס תה חם ומהביל.

שלומי סוגר עין אחת ומסמן לנתליה בחצי חיוך. הוא לוקח את המשניות הגדול שהכין דודי, מניחו תחת

ספּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מִשְׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה ג' - מַחִיגָר (4)

בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן, וְעַכְשָׁיו הוּא זְמַן רַב
וְעֵדִין לֹא בָּא.

וְהִבִּיאוּ אוֹתָם לַמֶּלֶךְ, וְצוּהָ הַמֶּלֶךְ
לְשַׁלַּח שְׁלוּחִים לְכָל הָעוֹלָם לְמַצְאוֹ.
וְהָיוּ הָאֵב וְאֵם חוֹזְרִים, וּפָגְעוּ בְּאַחַד
שֶׁהָיָה הוֹלֵךְ בְּיַחַד עִם בָּנָם הַנִּל"ל (הֵינּוּ)
שְׁאוֹתוֹ הָאֶחָד שֶׁפָּגְעוּ בּוֹ הָיָה הַחֲבֵר שֶׁל בָּנָם,
וְהָיָה הוֹלֵךְ בְּיַחַד עִם בָּנָם בְּתַחֲלָה, אֲבָל
עַכְשָׁיו פָּגְעוּ בּוֹ לְבַדּוֹ)

וְשָׂאֵל אוֹתָם: עַל מָה אַתֶּם בּוֹכִים?
וְסִפְרוּ לוֹ כַּנִּל"ל, הַשִּׁיב לָהֶם: אֲנִי
אוֹדִיעַ לָכֶם. הֲיִיטָב שֶׁהָיָה לָנוּ אִי אֶחָד
בָּיָם, שֶׁהָיָה שָׁם מְקוֹם שְׁלָנוּ, וְאַחֲרֵי־
כֵן הָלַךְ הַמֶּלֶךְ שֶׁהָיָה שִׁיף לוֹ הָאִי
הַנִּל"ל, וְרָצָה לְבָנוֹת שָׁם בְּנִינִים וְהִנִּיחַ
יְסוּדוֹת.

וְאָמַר הַבֵּן הַנִּל"ל (הֵינּוּ הַבֵּן שֶׁל הַשִּׁדִּים
הַנִּל"ל שֶׁנֶּאֱבַד) אֵלַי שְׁנֵזִיק אוֹתוֹ, וְהִלְכְנוּ

אַחֲרֵיכֶם יָשִׁב עֲצָמוֹ הַבֵּן הַנִּל"ל לִילָף אֶל
הַשִּׁנִּי אֶלֶף הָרִים (הַנִּל"ל) לְהַסְתַּכֵּל מֵה
נַעֲשֶׂה שָׁם. כְּשֶׁבָּא לָשָׁם, עָמַד מֵרְחוֹק
מִהַשִּׁנִּי אֶלֶף הָרִים וְרָאָה שִׁישׁ שָׁם
כַּמָּה וְכַמָּה אֶלֶף אֲלָפִים וְרַבִּי רַבָּבוֹת
מִשְׁפָּחוֹת שֶׁל שִׁדִּים, כִּי הֵם פָּרִים
וְרַבִּים כְּבִנְי־אָדָם, וְהֵם רַבִּים מְאֹד,

וְרָאָה הַמַּלְכוּת שְׁלָהֶם יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶּא
שְׁשׁוּם יְלוּד אִשָּׁה אֵינוֹ יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶּא
כְּזוֹ, וְרָאָה אוֹתָם שְׁעוֹשִׂים לִיצְנוּת: זֶה
מְסַפֵּר שֶׁהִזִּיק לָזֶה תִּינוֹק, וְזֶה אוֹמֵר
שֶׁהִזִּיק לָזֶה יָד, וְזֶה מְסַפֵּר שֶׁהִזִּיק
רֶגֶל, וְכֵן שְׁאָר לִיצְנוּת.

בְּתוֹךְ כֵּן נִסְתַּכֵּל וְרָאָה אֵב וְאֵם
הוֹלְכִים וּבּוֹכִים, וְשָׂאֵלוּ אוֹתָם: לָמָּה
אַתֶּם בּוֹכִים? וְהַשִּׁיבוּ שִׁישׁ לָהֶם בֵּן,
וְהָיָה דֶּרֶכּוֹ לִילָף לְדֶרֶכּוֹ, וְהָיָה שָׁב

וְלִקְחָנוּ הַכֶּחָ מִהַמָּלֶךְ, וְהָיָה עוֹסֵק
בְּדַאקְטוֹרִים, וְלֹא הָיוּ יְכוּלִים לַעְזֹר
לוֹ, וְהִתְחִיל לַעֲסֹק בְּמִכְשָׁפִים, וְהָיָה
שָׁם מִכְשָׁף אֶחָד, שֶׁהָיָה יוֹדֵעַ
מִשְׁפָּחָתוֹ, וְאֵת מִשְׁפָּחָתִי לֹא יָדַע. עַל
כֵּן לֹא הָיָה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לִי דָבָר, אֲבָל
מִשְׁפָּחָתוֹ הָיָה יוֹדֵעַ, וְתַפֵּס אוֹתוֹ
וּמַעֲנֶה אוֹתוֹ כָּל־כֶּף, וְהִבִּיאוּ אוֹתוֹ אֶל
הַמֶּלֶךְ. (הֵינּוּ זֶה הַשֵּׁד, שֶׁסִּפֵּר כָּל זֶה, הִבִּיאוּ
אוֹתוֹ אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹהֵם) וְסִפֵּר זֹאת לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ.

אָמַר הַמֶּלֶךְ: יָשִׁיבוּ לוֹ הַכֶּחָ! עֲנֵה
וְאָמַר, שֶׁהָיָה אֶצְלָנוּ אֶחָד, שֶׁלֹּא הָיָה
לוֹ כֶּחַ, וְנָתַנוּ לוֹ הַכֶּחַ.

אָמַר הַמֶּלֶךְ: יִקְחוּ מִמֶּנּוּ הַכֶּחַ וַיַּחֲזִירוּ
לַהַמֶּלֶךְ. הִשְׁיבוּ לַהַמֶּלֶךְ כִּי נַעֲשֶׂה
עֲנֹן.

אָמַר הַמֶּלֶךְ שֶׁיִּקְרְאוּ הָעֲנָן וַיְבִיאוּ
אוֹתוֹ לְכָאן. וְשִׁלְחוּ שְׁלִיחַ אַחֲרָיו.

אָמַר אוֹתוֹ הָאִישׁ הַבֵּן הַנָּ"ל (הֵינּוּ זֶה
הַבֵּן, שֶׁלֹּא הָיָה לוֹ כֶּחַ בְּרִגְלָיו בְּתַחֲלָה, שֶׁבָּא

לְכָאן וּרְאָה כָּל זֶה): אֵלֶיךָ וְאַרְאֶה הָעֲנָן,
אֵיךְ נַעֲשֶׂה מִהָאֲנָשִׁים אֱלֹו עֲנָן. וְהָלַךְ
אַחֲרֵי הַשְּׁלִיחַ, וּבָא אֶל הָעִיר שֶׁהָיָה
שָׁם הָעֲנָן,

וּשְׁאַל אֶת אֲנָשֵׁי הָעִיר: מִפְּנֵי מָה

כִּסָּה הָעֲנָן כָּל־כֶּף בְּתוֹךְ הָעִיר?

וְהִשְׁיבוּ לוֹ: בְּכָאן אֲדַרְבָּא, שְׁמַעוּלָם

אֵין כָּאן עֲנָן, וְזֶה זְמַן שֶׁכִּסָּה הָעֲנָן,

וּבָא הַשְּׁלִיחַ וְקָרָא אֶת הָעֲנָן. וְהָלַךְ

מִשָּׁם, וַיֵּשֶׁב עַצְמוֹ הָאִישׁ הַנָּ"ל לִילָךְ

אַחֲרֵיהֶם לְשִׁמְעַם מַה הֵם מְדַבְּרִים.

וּשְׁמַע שֶׁהַשְּׁלִיחַ שָׁאֵל אוֹתוֹ: אֵיךְ

אַתָּה בָּא לְהִיּוֹת בְּכָאן עֲנֹן? וְהִשְׁיב לוֹ:

אֲסַפֵּר לָךְ מַעֲשֵׂה.

שאלות לחידודא

במח 38א:

מעשה ג' מהיגר (4)

- ☐ כי לקח הכח מהמלך שהניח יסודות על האי
- ☐ שתי התשובות נכונות
- ו. מה אמר המלך לעשות?
- ☐ שלא יעשו כלום בינתיים
- ☐ שיחזרו הכח למלך שהניח יסודות על האי
- ☐ שלא יחזרו הכח למלך שהניח יסודות על האי
- ז. מה אמר המלך לעשות כשאמרו לו שהכח נעשה ענן?
- ☐ שלא יעשו כלום בינתיים
- ☐ שיקחו את הכח מהענן ויחזירו למלך שהניח יסודות על האי
- ☐ שיקראו הענן ויביאו אותו לכאן
- ח. האם למדת את המעשה השבוע?
- ☐ רציתי
- ☐ פעם
- ☐ פעמיים

- א. לאן הלך החיגר אח"כ?
- ☐ חזר למקום שהשמש והלבנה מתוועדים שם
- ☐ חזר למקום שגזלו אותו שם
- ☐ הלך אל ה' אלף הרים (הנ"ל)
- ב. מה ראה שם החיגר?
- ☐ השדים, והם עושים ליצנות,
- ☐ כל אחד מספר למי הזיק
- ☐ שתי התשובות נכונות
- ג. מדוע האב והאם של השדים היו בוכים?
- ☐ כי הזיקו להם השדים
- ☐ כי הבן שלהם לא בא זמן רב
- ☐ כי נאבד להם הרבה כסף
- ד. מי תפס את הבן של השדים שנאבד?
- ☐ חברו שהולך עמו כל יום
- ☐ המלך
- ☐ המכשף שהיה יודע משפחתו
- ה. למה תפסו וענו את הבן של השדים שנאבד?
- ☐ כי הזיק למכשף

בעומק המעשה

היכן עוד מספר רבינו בסיפורי מעשיות על מכשפים?
איזה ענין שמוזכר בחלק זה של המעשה, הזהיר רבינו ז"ל להתרחק מזה מאוד?

תשובות על המבחן של שבוע שעבר

היכן עוד מוזכר בסיפורי מעשיות על אחד שעלה על אילן?

במעשה ב' ממלך וקיסר: ובלילה היתה עולה על אילן כדי שתהיה נשמרת מן החיות.

במעשה י"א בן מלך ובן שפחה: ונתישב בדעתו, ועלה על איזה אילן ולן שם... ועלה על אותו האילן.

דעם רבינ'ס
אעשיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה: דעם רבינ'ס ליכט 72-3333-02 * לקבלת הגליון באימיל - m025345040@gmail.com

